

Dimissionstale 9. klasse

Kære 9. klasse, kære dimittender

I dag skal vi fejre en betydningsfuld milepæl i jeres liv. I afslutter nu 9. klasse og siger farvel til grundskolen. Det har været en rejse fyldt med læring, venskaber og uforglemmelige oplevelser.

Når vi tænker tilbage på de sidste ti år, er der mange øjeblikke, som kommer frem. I kan selv tænke tilbage på jeres første skoledag – uanset om I er startet i børnehaveklassen på Th. Langs eller er kommet senere. På ens første skoledag er man spændt og nervøs.

Igennem årene på skolen har I lært at læse og skrive, løse matematikopgaver, og I har blandt andet lært at forstå verden gennem kulturfag og science. I har udforsket litteraturens verden og udviklet jeres kreative evner gennem billedkunst, drama/teater, musik og meget mere.

I har ikke kun udviklet de boglige færdigheder, I har også lært livsvigtige sociale færdigheder. I har lært at samarbejde, at lytte og at respektere hinandens forskelligheder. I har dannet venskaber, som mange af jer vil bære med jer resten af livet.

Der har været utallige projekter og gruppearbejder, der har styrket jeres evne til at tænke kritisk og arbejde sammen som et team. I har spillet teater, I har stået for Skolernes Motionsløb, I har været til gallafester. I har været på masser af lejrture og sidst på udvekslingen til Italien. I har oplevet nye steder og osse udfordret jer selv uden for klasselokalet.

Vi har også været igennem nogle udfordrende tider. COVID-19-pandemien tvang os til at tænke nyt og tilpasse os nye måder at lære på. I klarede overgangen til online undervisning med en imponerende fleksibilitet og ansvarlighed. Dette viser jeres evne til at tilpasse jer og overkomme udfordringer – en evne, som vil være uvurderlig fremover.

I har været med til at være first mover for Th. Langs Skoles projekt om at møde senere. Dette initiativ har været en vigtig del af jeres skolegang i overbygningen. Ved at tilpasse skoledagen til en senere start har I fået bedre muligheder for at få den nødvendige søvn og møde op i skolen mere udhvilede og klar til læring. Dette er et eksempel på, hvordan vores skole har arbejdet innovativt, prøvet noget nyt, været modige, og vi har gjort det med henblik på jeres trivsel og læring. Tak for jeres engagement hver gang medierne har stået og banket på. Mange af jer har været friske og trådt til med interviews. Sidste men ikke mindst - i går hvor vi faktisk havde besøg af Euronews, en international TVkanal, som viser deres indslag i 400 mill. hjem, i 160 forskellige lande – så det bliver vel næsten ikke større.

I har alle sammen været med i HVILappen, hvilket har givet os valide resultater – det er jeg taknemmelig for at I alle gik seriøst ind i – tak for det.

Nu står vi her i Lunden og vi er simpelthen nået til jeres aller sidste dag på Th. Langs Skole – for de fleste af jer. I hvert fald i denne klasse.

Det er blevet tid til at tage afsked med jer og med hinanden – I skal sige farvel til hinanden. Vi skal sige farvel til jer. Det er der selvfølgelig rigtig mange følelser forbundet med.

Der er glæden over, at eksamenerne er overstået, glæden over "friheden". Der er forventningens glæde - en "glæden sig" til det næste og til det nye, I skal til efter sommerferien. Og så selvfølgelig glæden sig bare til sommerferien.

Måske er der også en lettelse, en lettelse over at være nået hertil, og at det er gået godt.

Der er også vemodighed, vemodighed over ikke at skulle se jer igen i morgen og på mandag- og efter sommerferien. I skal jo heller ikke se hinanden.

Men.....Det er rigtig dejligt, at vi kan mødes og fejre dimissionsfesten her i Lunden i fællesskab i dag, vi kan give knuzere og krammere. Det er en virkelig god tradition på Th. Langs Skole, og som jeg håber, at I også vil nyde.

Jeg håber, at I alle sammen tager mange gode oplevelser og mange gode minder med her fra Th. Langs. Kig lige godt på hinanden en sidste gang, send et smil til hinanden og tag det med ud i verden.

Et smil koster intet,

Men giver så meget,

Det gør den rig, som modtager det

Uden at gøre den fattigere som giver det

Det kræver blot et øjeblik

Men mindet om det kan

Ofte leve for bestandig.
Alligevel kan det ikke
Købes, tiggens, lånes eller
Stjæles, for det har kun værdi
Når det gives.
Nogen er for trætte til
At give dig et smil
Men giv du dem et
For der er ingen, som
Trænger mere til et smil
End den som ikke længere
Har et smil at give andre.

Husk: Smil og glæde gør altid livet lettere og sjovere – også på jeres videre vej.

Når jeg kigger tilbage på den tid med jer og jeres klasse her på skolen, har I i vores dagligdag mest af alt fyldt skolen med jeres gode humør. I har givet plads til hinanden og taget jer af hinanden.

Det har været en fornøjelse at følge jeres klasse.

I har siddet inde ved mig og fået jeres karakterblade – jeg har følt, og vi har også snakket om, når I er kommet ind, at nogle af jer har været meget spændte, måske endda lidt nervøse i den situation.

Det er helt forståeligt, og måske lærer I også noget lige der ude foran min dør og i situationen sammen med mig – for det er jo præcis den følelse man kan have, når man skal ind til en mundtlig eksamen og præstere. Inde hos mig skal I på ingen måde præstere, det har I gjort i de måneder, der er gået forud for at opnå de karakterer, I får – og vi får som regel en rigtig god snak om, hvordan alting går – altså ikke ”bare” om tallene på karakterbladet, men også om, hvordan I har det, og hvad I skal på jeres videre vej. Jeg ved ikke, om I kan mærke det på mig, men jeg ELSKER at have jer inde til den snak. Det er dejligt at møde jer på den måde og ikke ”kun” med et kram til jeres fødselsdag. Og jeg kan i den grad mærke den forandring, der sker med jer hver især fra første gang i 8. klasse, når I får jeres karakterer til den sidst gang her i maj måned.

I er en klasse hvor diversiteten har været stor – I er meget forskellige, og alle har ikke haft lige let ved det faglige, men hver gang I har været oppe i et fag, og jeg har talt med censor og lærer, så har de beundret jer for, at I har været meget velforberejede, og at I har hjulpet hinanden, så I har faktisk klaret jer rigtig flot.

Til lykke med det.

Jeg har aldrig prøvet før til en dimission, at eleverne har ønsket sig nogle særlige sange. Det har I – eller i hvert fald nogle af jer – det vidner om et stort engagement – så stor ros til jer for det.

I har haft et band i klassen, som har hjulpet skolen ved diverse arrangementer – det er vi stolte af. I holder dog fri i dag, og

derfor er det Karen Margrethe, jeres klasselærer, som spiller i dag og Malene der synger for.

En af sangene I ønskede jer var Linedanser – den sang er en af mine egne yndlingsange – og den skal vi synge nu. Jeg håber, at I synger af hjertet og giver den gas.

Vi synger: Linedanser

Linedanser handler om, at livet er lidt som at gå på line, og at det kan være svært at turde vælge at tage det første skridt ud på linen, men den fortæller os, at vi skal gøre det.

Når man står for enden af linen, skal man turde træde derud.

Turde vælge livet.

Mange gange, når man står og skal vælge, synes man, at det er svært. Og man har måske allermost lyst til at blive, hvor man er, for at slippe for at vælge.

Men I skal huske på, at hvis I vælger at blive stående, hvor I er, er det også et valg. Og det er måske dét valg, man fortryder allermost.

Sangen fortæller også, at livet ikke kun er let.

Det kan gøre ondt. Men sådan er livet.

Og det må jo ikke afholde jer fra at træde ud i det.

”De stærkeste rødder har træer i blæst”, synger vi. Hvis man bringer gode værdier med sig, så falder man ikke så let. Jeg

håber, at vi har været med til at give jer gode værdier, så I ikke bare vælter, at I bærer på noget fast, som ikke så let lader sig ryste. En kerne. At I er blevet lidt mere sikre på, hvem I er – I må gerne vise det, vi kan lide mennesker, der tør vise, hvem de er.

Vi kan alle sammen med hver vores balancestang i form af forudsætninger og drømme balancere på linen, sådan som VI vil.

Eller vælge og hoppe ned og danse ved siden af. Det vigtigste er at du tør vælge, hvem du selv er.

Sangen minder os også om, at vi er én i blandt andre. Du er dig selv blandt andre. I har selv mærket, at fællesskabet har været stærkt i jeres klasse.

Når vi har nogen at danse med, bliver linedansen bedre, ligesom alle andre danse gør det.

Jeg håber, at I går fra Th. Langs - ikke kun med en masse gode oplevelser og kompetencer, men også med en evne og en vilje til at bruge jeres kompetencer til glæde for andre og til glæde for fællesskabet, som I i hvert fald har været gode til i jeres klasse.

Det er vigtigt at vide, at hvis man har brug for en hånd at holde i, når man går ud på linen. Så er den der. Enhver af jer kan til enhver tid være noget for en anden – I er hinandens rækværk. Brug det. Og brug måske også os, der var unge en gang. For noget er det samme – f.eks. at vi bedst holder balancen ved at stille os tæt op ad andre – både når det går godt, og når det går knap så godt.

At være en god kammerat, at bidrage til fællesskabet, at engagere sig, at være glad, at være hjælpsom, at være

imødekommende, at turde at være sig selv i fællesskabet. Det er jer. I skal blive ved med at turde, I skal vove og I skal have mod til at vælge. Til at vælge livet. Det liv I har lyst til at leve.

Jeg er godt klar over, at det aldrig har været let at være ung, og noget er faktisk forandret. I er vokset op i den mest oplyste tid nogensinde. Alligevel kan I fare vild. Alt for mange unge er pressede og stressede og kæmper med at holde balancen. Forventningspresset er stort. Vi ved mere end nogensinde før, og alligevel har vi ikke formået at få bugt med mistrivslen, og der findes ingen enkle løsninger, og enhver ungdom, osse jer lever nødvendigvis i en ny tid. Kun I ved, hvordan det er at være ung lige nu. Vi har prøvet at lytte til jer og hjulpet jer på vej, og det håber jeg også, at dem I fortsat møder på jeres vej vil. Søren Kirkegaard sagde i sin tid, at hvis man bliver ved med at gå så går det nok. Det kan lyde banalt, men omvendt er enhver forandring afhængig af bevægelse. Et efter der adskiller sig fra et før.

Et før bliver nu Th. Langs Skole – et efter bliver mange forskellige steder for jer. I skal her fra i mange retninger. Rigtig mange af jer skal på efterskole og nogle af jer skal på en ungdomsuddannelse, held og lykke til jer. Vi har heldigvis fornøjelsen af en del af jer her i vores 10. klasse – det er vi super glade for, og jeg er helt sikker på, at I får et sidste fantastisk år på skolen.

Fremtiden bringer mange valg, mange muligheder – måske så mange at de næsten kan spænde ben for hinanden, men de er også det de er: Muligheder. Så gå med det, I kan gøre noget ved – og inviter andre til at gå sammen med jer – begiv jer trygt ud på linen. Jeg er helt sikker på, at I er parate til det.

Hjertelig til lykke og held og lykke på jeres videre vej.

Inden I kommer herop til mig og får jeres eksamensbeviser, vil jeg gerne sige lige lidt til jer forældre:

Kære forældre.

Gør hvad I kan for fortsat at være det vigtigste element i jeres børns fortsatte liv – og i jeres børns netværk. Selv om de er unge og nærmest voksne og kan stå på egne ben, kan træde ud på linen – ud i livet, så har de brug for jer – brug for jer til at finde vej. Lyt stadig til dem, tal med dem, vis dem tillid, trøst dem og giv dem glæder. Vær med til fortsat at give dem mod og livsduelighed, vær med til at gøre dem valgstærke, vær med til at gøre dem til et helt og unikt menneske.

Tak for et fantastisk godt samarbejde, tak for jeres tillid og tak for jeres engagement i jeres børns skolegang. Tak for lån af jeres dejlige børn - det dyrebareste I har.

Og som det allersidste fra mig vil jeg selvfølgelig også gerne sige tak til alle jeres lærere for det store arbejde, I har ydet. Tak for jeres engagement og indsats. Karen Margrethe, Helle og Daniel, I har kendt de her unge mennesker fra de var børn - I har gjort et super flot arbejde og jeg ved, at I holder af dem alle, og jeg ved også, at eleverne holder af jer – I kan være stolte over det punktum, som sættes nu med denne skønne gruppe – vores alle sammens 9. klasse.

Jeg synes, at vi skal udbringe et 3-foldigt leve for de smukke unge mennesker.

Tine, juni 24.